

Zygmunt WRÓBEL
Instytut Problemów Techniki
Uniwersytet Śląski

TOPOLOGICZNA METODA WYZNACZANIA PARAMETRÓW PASYWNYCH I AKTYWNYCH CZWÓRNIKÓW I TRÓJNIKÓW

Streszczenie. W pracy przedstawiono topologiczną modyfikację metody wyznaczania poszczególnych parametrów pasywnych i aktywnych układów elektronicznych zaprezentowaną w pracach [1,3]. Pokazano że, poszczególne parametry $z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, g_{ij}, h_{ij}$ zarówno pasywnych, jak i aktywnych czwórników i trójników można wyznaczyć poprzez sumy "cząstkowych" dopełnień algebraicznych z ich pełnej macierzy admittance węzłowych Y_w^e .

A topological method of calculation of passive and active four- and three- terminal networks' parameters

Summary. The paper presents a topological modification of the method presented in papers [1, 3] and used to calculate individual parameters of passive and active networks. It has been shown that parameters $z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, g_{ij}, h_{ij}$ characterizing passive as well as active four- and three- terminal networks can be calculated as sums of "partial" algebraic complements of the nodal admittance matrices Y_w^e .

Топологический метод определения пассивных и активных параметров четырёхполюсников и трёхполюсников

Резюме. В работе представлена топологическая модификация метода определения параметров пассивных и активных электрических схем описанных в работах [1,3]. Показано, что параметры $z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, g_{ij}, h_{ij}$ так пассивных как и активных четырёхполюсников и трёхполюсников можно определить путём суммирования "частичных" алгебраических дополнений полной матрицы узловых адмиттанций Y_w^e .

1. WPROWADZENIE

Jak wynika z prac [1,3], dany parametr F_{ij} ($F_{ij} \in \{z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, h_{ij}, g_{ij}\}$) układu można w ogólnym przypadku zapisać w postaci funkcji wymiernej typu:

$$F_{ij} = \frac{\Delta_{(p_1+r_1)(k_1+l_1), (p_2+r_2)(k_2+l_2), \dots, (p_s+r_s)(k_s+l_s)}^l}{\Delta_{(p_1+r_1)(k_1+l_1), (p_2+r_2)(k_2+l_2), \dots, (p_s+r_s)(k_s+l_s)}^m} \quad (1)$$

gdzie:

$$\Delta_{(p_1+r_1)(k_1+l_1), (p_2+r_2)(k_2+l_2), \dots, (p_s+r_s)(k_s+l_s)}^l$$

$$\Delta_{(p_1+r_1)(k_1+l_1), (p_2+r_2)(k_2+l_2), \dots, (p_s+r_s)(k_s+l_s)}^m$$

- to symboliczna forma zapisu sumarycznych dopeńień algebraicznych z macierzy admitancji węzłowych Y_w^p występujących w liczniku i mianowniku funkcji wymiernej F_{ij} zmiennej x .

Wskaźniki przy Δ pokazują operacje, jakie należy wykonać na macierzy Y_w^p . W ogólnym przypadku elementy wierszy p_i dodajemy do elementów odpowiednich wierszy r_i , po czym skreślamy wiersze p_i . Analogicznie elementy kolumn k_i dodajemy do elementów odpowiednich kolumn l_i , po czym skreślamy kolumny k_i . Uzyskany w ten sposób wyznacznik należy w ogólnym przypadku pomnożyć przez $(-1)^{(\sigma+\kappa)}$, gdzie: σ - to suma numerów skreślonych wierszy i kolumn, κ - całkowita liczba przestawień w ciągach skreślonych wierszy i kolumn, potrzebnych do uszeregowania ich w porządku rosnącym. Sposób obliczania wielokrotnych sumarycznych dopeńień algebraicznych przedstawiono w pracy [3].

Celem niniejszej pracy jest przedstawienie w encyklopedycznym skrócie, korzystając z prac [4,5], prostej metody wyznaczania poszczególnych parametrów pasywnych i aktywnych czwórników i trójników polegającej na sumowaniu "cząstkowych" dopeńień algebraicznych z pełnej macierzy admitancji węzłowych Y_w^p . W niniejszej pracy dla rozróżnienia układów pasywnych i aktywnych ich parametry będziemy oznaczać odpowiednio indeksami p i a .

2. METODA WYZNACZANIA PARAMETRÓW UKŁADÓW PASYWNYCH

Jak wynika z prac dotyczących topologicznych metod analizy układów [2, 4, 5], dany parametr F_{ij} charakteryzujący układy można w ogólnym przypadku zapisać w postaci funkcji wymiernej typu:

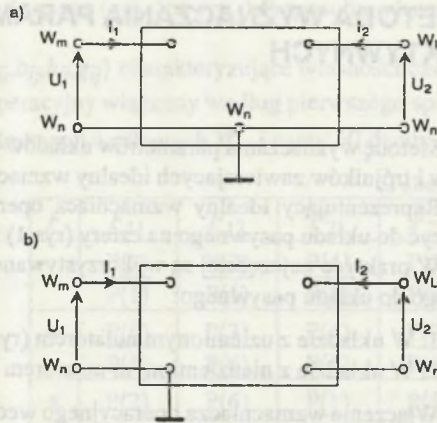
$$F_{ij} = \frac{H_{ka}^y}{H_{kb}^y} \quad (2)$$

gdzie H_{ka}^y , H_{kb}^y - odpowiednio sumy iloczynów admitancji elementów tworzących dendryty ka - drzewowe T_{ka}^y w liczniku i dendryty kb - drzewowe T_{kb}^y w mianowniku funkcji wymiernej F_{ij} opisującej parametry układu (v - liczba wierzchołków w układzie).

W pracach [2, 4, 5] wykazano, że poszczególne parametry F_{ij} czwórników i trójników pasywnych można wyrazić poprzez odpowiednie dopeńienia algebraiczne Δ macierzy admitancji węzłowych Y_w^p , lub odpowiednie sumy H_{hj}^y iloczynów admitancji elementów tworzących dendryty k -drzewowe T_{hj}^y , co ilustruje tabela 1.

Tabela 1

F	F_{11}	F_{12}	F_{21}	F_{22}
z	$\frac{P(2)}{P(1)}$	$\frac{P(3)}{P(1)}$	$\frac{P(4)}{P(1)}$	$\frac{P(5)}{P(1)}$
y	$\frac{P(5)}{P(6)}$	$\frac{P(3)}{P(6)}$	$\frac{P(4)}{P(6)}$	$\frac{P(2)}{P(6)}$
a	$\frac{P(2)}{P(4)}$	$\frac{P(6)}{P(4)}$	$\frac{P(1)}{P(4)}$	$\frac{P(5)}{P(4)}$
b	$\frac{P(5)}{P(3)}$	$\frac{P(6)}{P(3)}$	$\frac{P(1)}{P(3)}$	$\frac{P(2)}{P(3)}$
h	$\frac{P(6)}{P(5)}$	$\frac{P(3)}{P(5)}$	$\frac{P(4)}{P(5)}$	$\frac{P(1)}{P(5)}$

Numeracja wierzchołków w czwórniku i trójniku
 Numeration of node in four- and three-terminal networks

Tabela ta określa parametry $F_{ij} \in \{z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, h_{ij}, g_{ij}\}$ charakteryzujące własności czwórników i trójników pasywnych, wyrażone przez wyznaczniki Δ^P macierzy admittancji węzłowych Y_w^P i sumy H_k^V dendrytów k -drzewowych T_k^V , gdzie:

Dla trójników		Dla czwórników	
$P(1) = \Delta^P$	$- H^V$	$P(1) = \Delta^P$	$- H^V$
$P(2) = \Delta_{mm}^P$	$- H_{m,n}^V$	$P(2) = \Delta_{mm}^P$	$- H_{m,n}^V$
$P(3) = \Delta_{lm}^P$	$- H_{lm,n}^V$	$P(3) = \Delta_{(r+l)m}^P$	$- H_{ml,rn}^V - H_{mr,ln}^V$
$P(4) = \Delta_{ml}^P$	$- H_{ml,n}^V$	$P(4) = \Delta_{m(r+l)}^P$	$- H_{mr,ln}^V - H_{ml,rn}^V$
$P(5) = \Delta_{ll}^P$	$- H_{l,n}^V$	$P(5) = \Delta_{(r+l)(r+l)}^P$	$- H_{l,r}^V$
$P(6) = \Delta_{mm,ll}^P$	$- H_{m,l,n}^V$	$P(6) = \Delta_{mm,(r+l)(r+l)}^P$	$- H_{ml,r,n}^V + H_{m,l,rn}^V + H_{mr,l,n}^V + H_{m,r,ln}^V$

Jak pokazano w pracy [5], wyrażenie $H_{ij,p,lm}^V$ to w ogólnym przypadku dopełnienia algebraiczne z pełnej macierzy admittancji węzłowych Y_w^P powstające po wykreśleniu z niej h -tego, p -tego i l -tego wierszy oraz j -tej, p -tej, m -tej kolumn. Ponadto w pełnej macierzy admittancji węzłowych Y_w^P należy elementom leżącym na przecięciu poszczególnych kombinacji wykreślanych wierszy i kolumn "przypisać" wartość zero.

3. METODA WYZNACZANIA PARAMETRÓW UKŁADÓW AKTYWNYCH

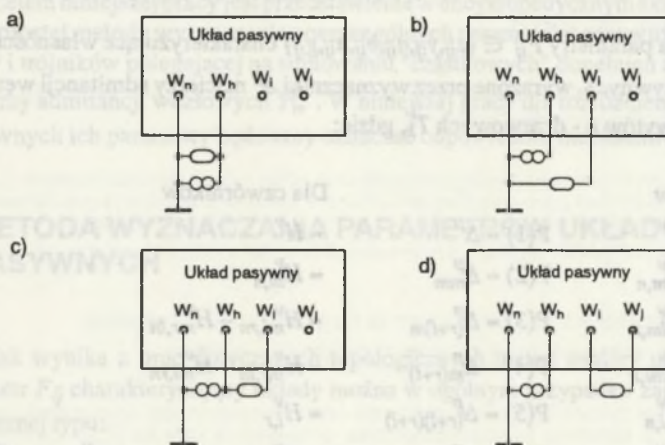
Metodę wyznaczania parametrów układów aktywnych zilustrujemy na przykładzie czwórników i trójników zawierających idealny wzmacniacz operacyjny.

Reprezentujący idealny wzmacniacz operacyjny nulator i norator można teoretycznie włączyć do układu pasywnego na cztery (rys.1) różne sposoby [5].

W praktyce najczęściej są wykorzystywane dwa sposoby włączenia wzmacniacza operacyjnego do układu pasywnego:

1. W układzie z uziemionym nulatorem (rys. 1b).
2. W układzie z nieziemionym nulatorem (rys. 1d).

Włączenie wzmacniacza operacyjnego według rys. 1c to przypadek szczególny włączenia wzmacniacza operacyjnego z rys. 1d.

Rys. 1. Warianty włączenia idealnego wzmacniacza operacyjnego (zamodelowanego w postaci nulatora i noratora) do układu pasywnego

Fig. 1. Alternative methods of incorporating an ideal operational amplifier (nullator and norator pattern) into the passive network

Z rozważań pracy [5] dotyczącej włączenia idealnego wzmacniacza operacyjnego do układu pasywnego wynika, że w ogólnym przypadku poszczególne parametry z_{ij} , y_{ij} , a_{ij} , b_{ij} , g_{ij} , h_{ij} charakteryzujące własności układów aktywnych zawierających jeden wzmacniacz operacyjny można wyrazić poprzez odpowiednie dopełnienia algebraiczne z macierzy admitancji węzłowych Y_w^p części pasywnej układu lub sumy H_k^y iloczynów admitancji elementów tworzących dendryty k-drzewowe T_k^y . W tabelach 2 i 3 zestawiono poszczególne dopełnienia algebraiczne macierzy Y_w^p i sumy H_k^y , charakteryzujące poszczególne parametry z_{ij} , y_{ij} , a_{ij} , b_{ij} , g_{ij} , h_{ij}

układów pasywnych, dla pierwszego (rys. 1b) i drugiego (rys. 1c i rys. 1d) sposobu włączenia idealnego wzmacniacza operacyjnego.

Tabela 2 określa parametry $F_{ij} \in \{z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, h_{ij}, g_{ij}\}$ charakteryzujące własności czwórników i trójników zawierających wzmacniacz operacyjny włączony według pierwszego sposobu, wyrażone przez wyznaczniki Δ^P macierzy admitancji węzłowych Y_w^P i sumy H_k^V dendrytów k -drzewowych T_k^V części pasywnej układu,

Tabela 2

gdzie:

Dla trójników

$$\begin{aligned}
 P(1) = \Delta^P &= \Delta_{hi}^P &= H_{hi,n}^V \\
 P(2) = \Delta_{mm}^P &= \Delta_{hi,mm}^P &= H_{hi,m,n}^V \\
 P(3) = \Delta_{lm}^P &= \Delta_{hi,lm}^P &= H_{hi,lm,n}^V \\
 P(4) = \Delta_{ml}^P &= \Delta_{hi,ml}^P &= H_{hi,ml,n}^V \\
 P(5) = \Delta_{ll}^P &= \Delta_{hi,ll}^P &= H_{hi,l,n}^V \\
 P(6) = \Delta_{mm,ll}^P &= \Delta_{hi,mm,ll}^P &= H_{hi,m,l,n}^V
 \end{aligned}$$

F	F_{11}	F_{12}	F_{21}	F_{22}
z	$\frac{P(2)}{P(1)}$	$\frac{P(3)}{P(1)}$	$\frac{P(4)}{P(1)}$	$\frac{P(5)}{P(1)}$
y	$\frac{P(5)}{P(6)}$	$\frac{P(3)}{P(6)}$	$\frac{P(4)}{P(6)}$	$\frac{P(2)}{P(6)}$
a	$\frac{P(2)}{P(4)}$	$\frac{P(6)}{P(4)}$	$\frac{P(1)}{P(4)}$	$\frac{P(5)}{P(4)}$
b	$\frac{P(5)}{P(3)}$	$\frac{P(6)}{P(3)}$	$\frac{P(1)}{P(3)}$	$\frac{P(2)}{P(3)}$
h	$\frac{P(6)}{P(5)}$	$\frac{P(3)}{P(5)}$	$\frac{P(4)}{P(5)}$	$\frac{P(1)}{P(5)}$

Dla czwórników

$$\begin{aligned}
 P(1) = \Delta^P &= \Delta_{hi}^P &= H_{hi,0}^V \\
 P(2) = \Delta_{mm}^P &= \Delta_{hi,mm}^P &= H_{hi,m,n}^V \\
 P(3) = \Delta_{(r+l)m}^P &= \Delta_{hi,(r+l)m}^P &= H_{hi,lm,n}^V - H_{hi,rm,n}^V \\
 P(4) = \Delta_{m(r+l)}^P &= \Delta_{hi,m(r+l)}^P &= H_{hi,ml,n}^V - H_{hi,mr,n}^V \\
 P(5) = \Delta_{(r+l)(r+l)}^P &= \Delta_{hi,(r+l)(r+l)}^P &= H_{hi,l,n}^V + H_{hi,rm,n}^V - 2H_{hi,ml,n}^V \\
 P(6) = \Delta_{mm,(r+l)(r+l)}^P &= \Delta_{hi,mm,(r+l)(r+l)}^P &= H_{hi,m,r,n}^V + H_{hi,m,l,n}^V - 2H_{hi,m,lr,n}^V
 \end{aligned}$$

Tabela 3

Tabela 3 określa parametry $F_{ij} \in \{z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, h_{ij}, g_{ij}\}$ charakteryzujące własności czwórników i trójników zawierających wzmacniacz operacyjny włączony według drugiego sposobu, wyrażone przez wyznaczniki Δ^P macierzy admitancji węzłowych Y_w^P i sumy H_k^V dendrytów k -drzewowych T_k^V części pasywnej układu, gdzie:

F	F_{11}	F_{12}	F_{21}	F_{22}
z	$\frac{P(2)}{P(1)}$	$\frac{P(3)}{P(1)}$	$\frac{P(4)}{P(1)}$	$\frac{P(5)}{P(1)}$
y	$\frac{P(5)}{P(6)}$	$\frac{P(3)}{P(6)}$	$\frac{P(4)}{P(6)}$	$\frac{P(2)}{P(6)}$
a	$\frac{P(2)}{P(4)}$	$\frac{P(6)}{P(4)}$	$\frac{P(1)}{P(4)}$	$\frac{P(5)}{P(4)}$
b	$\frac{P(5)}{P(3)}$	$\frac{P(6)}{P(3)}$	$\frac{P(1)}{P(3)}$	$\frac{P(2)}{P(3)}$
h	$\frac{P(6)}{P(5)}$	$\frac{P(3)}{P(5)}$	$\frac{P(4)}{P(5)}$	$\frac{P(1)}{P(5)}$

Dla trójkątów

$$\begin{aligned}
 P(1) = \Delta^P &= \Delta_h^P(i+j) &= H_{hj,in}^V - H_{hi,jn}^V \\
 P(2) = \Delta_{mm}^P &= \Delta_h^P(i+j),mm &= H_{hj,m,n}^V - H_{hi,m,n}^V \\
 P(3) = \Delta_{lm}^P &= \Delta_h^P(i+j),lm &= H_{hj,lm,n}^V - H_{hi,lm,n}^V \\
 P(4) = \Delta_{ml}^P &= \Delta_h^P(i+j),ml &= H_{hj,ml,n}^V - H_{hi,ml,n}^V \\
 P(5) = \Delta_{ll}^P &= \Delta_h^P(i+j),ll &= H_{hj,l,n}^V - H_{hi,l,n}^V \\
 P(6) = \Delta_{mm,ll}^P &= \Delta_h^P(i+j),mm,ll &= H_{hj,m,l,n}^V - H_{hi,m,l,n}^V
 \end{aligned}$$

Dla czwórników

$$\begin{aligned}
 P(1) = \Delta^P &= \Delta_h^P(i+j) &= H_{hj,n}^V - H_{hi,n}^V \\
 P(2) = \Delta_{mm}^P &= \Delta_h^P(i+j),mm &= H_{hj,m,n}^V - H_{hi,m,n}^V \\
 P(3) = \Delta_{(r+l)m}^P &= \Delta_h^P(i+j),(r+l)m &= H_{hj,lm,n}^V + H_{hi,vm,n}^V - H_{hj,vm,n}^V - H_{hi,lm,n}^V \\
 P(4) = \Delta_{m(r+l)}^P &= \Delta_h^P(i+j),m(r+l) &= H_{hj,ml,n}^V + H_{hi,mr,n}^V - H_{hj,mr,n}^V + H_{hi,ml,n}^V \\
 P(5) = \Delta_{(r+l)(r+l)}^P &= \Delta_h^P(i+j),(r+l)(r+l) &= H_{hj,r,n}^V + H_{hj,l,n}^V - 2H_{hj,lr,n}^V - H_{hj,r,n}^V - \\
 & & \quad - H_{hj,l,n}^V + H_{hi,lr,n}^V \\
 P(6) = \Delta_{mm,(r+l)(r+l)}^P &= \Delta_h^P(i+j),mm,(r+l)(r+l) &= H_{hi,m,r,n}^V + H_{hi,m,l,n}^V - 2H_{hi,m,lr,n}^V - H_{hi,m,r,n}^V - \\
 & & \quad - H_{hi,m,l,n}^V - 2H_{hi,m,lr,n}^V
 \end{aligned}$$

4. PRZYKŁAD OBLICZANIA PARAMETRÓW UKŁADÓW

Korzystając z zapisu poszczególnych parametrów z_{ij} , y_{ij} , a_{ij} , b_{ij} , g_{ij} , h_{ij} układów aktywnych w postaci "cząstkowych" dopełnień algebraicznych $H_{hj,p,m,n}^V$ (tabele 2 i 3), można zaproponować nieco inny "prostszy" algorytm analizy układów zawierających idealny wzmacniacz operacyjny. Poszczególne parametry układów zawierających idealny wzmacniacz operacyjny można otrzymać "wykreślając" z pełnej macierzy admitancji węzłowych Y_w^P części pasywnej układu odpowiednie wiersze i kolumny.

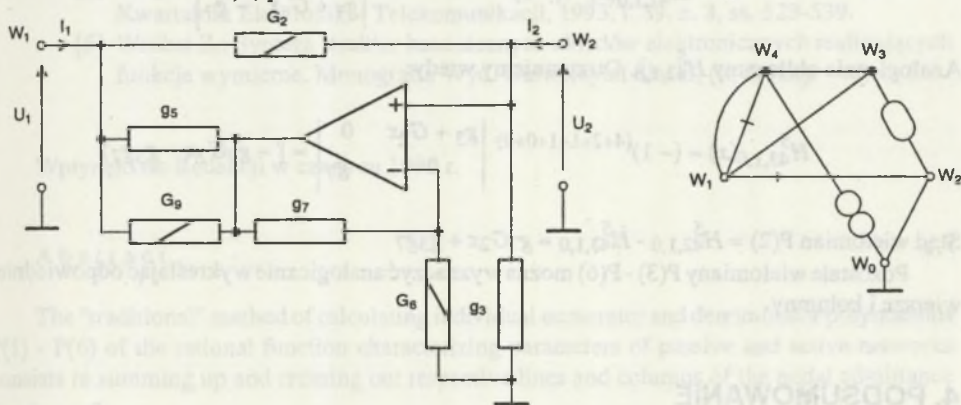
Sposób "wykreślenia" poszczególnych wierszy i kolumn w macierzy admitancji węzłowych Y_w^P zilustrujemy na przykładzie układu z rysunku 2 (w którym wzmacniacz operacyjny jest włączony według drugiego sposobu ($h=4$, $i=3$, $j=2$)).

Pełna macierz admittance węzłowej Y_w^p części pasywnej układu ma postać:

$$Y_w^p = \begin{bmatrix} g_3 + G_6x & 0 & -g_3 & -G_6x & 0 \\ 0 & g_5 + G_2x + G_9x & -G_2x & 0 & -g_5 - G_9x \\ -g_3 & -G_2x & g_3 + G_2x & 0 & 0 \\ -G_6x & 0 & 0 & g_5 + g_7 + G_6x & -g_7 \\ 0 & -g_5 - G_9x & 0 & -g_7 & g_5 + g_7 + G_9x \end{bmatrix}$$

Poszczególne wielomiany P(1)-P(6) konieczne do wyznaczenia parametrów rozpatrywanego trójkąta korzystając z tabeli 2 można wyznaczyć, obliczając odpowiednie cząstkowe dopełnienia algebraiczne $H_{hi,kl,np}^p$ z pełnej macierzy admittance węzłowych Y_w^p .

Rys. 2. Schemat ideowy trójkąta oraz jego graf
 Fig. 2. Circuit diagram of a three-terminal network and its graph

I tak, aby obliczyć P(1), należy wyznaczyć $H_{42,30}^5$ i $H_{43,20}^5$. Cząstkowe dopełnienie algebraiczne $H_{42,30}^5$ powstaje z macierzy Y_w^p , po wykreśleniu z niej wierszy 4 i 3, oraz kolumn 2 i 0. Otrzymujemy wtedy:

$$H_{42,30}^5(x) = (-1)^{(4+2+3+0)} \begin{vmatrix} 0 & -G_6x & 0 \\ g_5 + G_2x + G_9x & 0 & -g_5 - G_9x \\ -G_2x & g_3 + G_2x & 0 \end{vmatrix} = -G_2G_6G_9x^3 - g_5G_2G_6x^2$$

Analogicznie obliczamy $H_{43,20}^5$. Otrzymujemy wtedy:

$$H_{43,20}^5(x) = (-1)^{(4+2+3+0)} \begin{vmatrix} 0 & -g_3 & 0 \\ g_5 + G_2x + G_9x & -G_2x & -g_5 - G_9x \\ 0 & 0 & g_7 \end{vmatrix} =$$

$$= [-g_3g_7G_2x - g_3g_7G_9x - g_3g_5g_7]$$

Stąd wielomian $P(1) = H_{42,30}^5 - H_{43,20}^5$ ma postać:

$$P(1) = [-G_2G_6G_9x^3 - g_5G_2G_6x^2 - g_3g_7G_2x - g_3g_7G_9x - g_3g_5g_7]$$

Wielomian $P(2)$ ma postać

$$P(2) = H_{42,1,0}^5 - H_{43,1,0}^5$$

Cząstkowe dopełnienie algebraiczne $H_{42,1,0}^5$ powstaje z macierzy Y_w^p po wykreśleniu z niej wierszy 4, 1 i 0, oraz kolumn 2, 1 i 0. Otrzymujemy wtedy:

$$H_{42,1,0}^5(x) = (-1)^{(4+2+1+1+0+0)} \begin{vmatrix} 0 & 0 \\ g_7 + G_6x & -g_7 \end{vmatrix} = 0$$

Analogicznie obliczamy $H_{43,1,0}^5$. Otrzymujemy wtedy:

$$H_{43,1,0}^5(x) = (-1)^{(4+2+1+1+0+0)} \begin{vmatrix} g_3 + G_2x & 0 \\ 0 & -g_7 \end{vmatrix} = [-g_7G_2x - g_3g_7]$$

Stąd wielomian $P(2) = H_{42,1,0}^5 - H_{43,1,0}^5 = g_7G_2x + g_3g_7$

Pozostałe wielomiany $P(3) - P(6)$ można wyznaczyć analogicznie wykreślając odpowiednie wiersze i kolumny.

4. PODSUMOWANIE

Zaproponowana metoda wyznaczania parametrów układów jest bardzo prosta zarówno dla obliczeń wykonywanych "ręcznie", jak i numerycznie. Pozwala ona skorzystać z ogólnie znanych algorytmów tworzenia macierzy admitancji węzłowych. Opracowany sposób "wykreślenia" z macierzy admitancji węzłowej Y_w^p wierszy i kolumn pozwala w prosty sposób dokonywać obliczenia poszczególnych cząstkowych dopełnień algebraicznych $H_{hj,kl,rm}^v$, a tym samym wyznaczyć poszczególne parametry układów.

Zapis poszczególnych parametrów w postaci "cząstkowych" dopełnień algebraicznych $H_{hj,kl,rm}^v$ z pełnej macierzy admitancji węzłowych Y_w^p jest szczególnie użyteczny w procesie syntezy struktur kanonicznych układów [5].

LITERATURA

- [1] Lasek L., Witkowski J. J.: General approach to the analysis of networks having ideal operational amplifiers. IEEE Journal Electronic and Systems, 1977, vol. 1, nr 4, pp. 133-136.
- [2] Swamy M. N. S., Thulasiraman K.: Graphs, networks and algorithms. Wiley - Interscience, New York 1981.
- [3] Witkowski J. J.: Skuteczna metoda obliczania wielokrotnych sumarycznych dopełnień algebraicznych. Zeszyty Naukowe Pol. Śl., Automatyka, z. 66, ss. 49-61, Gliwice 1983.
- [4] Wróbel Z.: D-równoważność struktur układów realizujących funkcje wymierne. Kwartalnik Elektroniki i Telekomunikacji, 1993, t. 39, z. 3, ss. 523-539.
- [5] Wróbel Z.: Synteza struktur kanonicznych układów elektronicznych realizujących funkcje wymierne. Monografia Wyd. Uniwersytet Śląski, (w druku).

Wpłynęło do Redakcji w czerwcu 1994 r.

Abstract

The "traditional" method of calculating individual numerator and denominator polynomials $P(1) - P(6)$ of the rational function characterizing parameters of passive and active networks consists in summing up and crossing out respective lines and columns of the nodal admittance matrices Y_w^p .

This paper shows that parameters $z_{ij}, y_{ij}, a_{ij}, b_{ij}, g_{ij}, h_{ij}$ of passive as well as active four- and three- terminal networks can be calculated as sums of "partial" algebraic complements of the nodal admittance matrices Y_w^p .

Individual parameters of networks containing ideal operational amplifiers can be obtained by "crossing out" respective lines and columns from the complete nodal admittance matrices Y of the passive part of the network in accordance with the data presented in Tables 1 and 2.

I. WSTĘP

W obwodach z elementami sterowanymi (np. wzmacniaczami operacyjnymi) często występują układy, które można przedstawić jako połączenie elementów biernych i czynnych (np. wzmacniaczy operacyjnych). W takich przypadkach problem wyznaczenia parametrów sieci jest szczególnie trudny, ponieważ wymaga on uwzględnienia wpływu elementów sterowanych na charakterystykę całego układu. W niniejszym artykule przedstawiamy metodę wyznaczenia parametrów sieci, która umożliwia to w sposób prosty i efektywny. Metoda ta opiera się na wykorzystaniu macierzy admittancji węzłowych i polega na wyznaczeniu odpowiednich dopełnień algebraicznych macierzy admittancji węzłowych części biernych układu. Dzięki temu możemy wyznaczyć parametry sieci, które charakteryzują jej właściwości przenoszące sygnały między dwoma niezależnymi źródłami sygnału. Celem niniejszego artykułu jest